

ruiskku

I/2014

RADIKAALI 45V

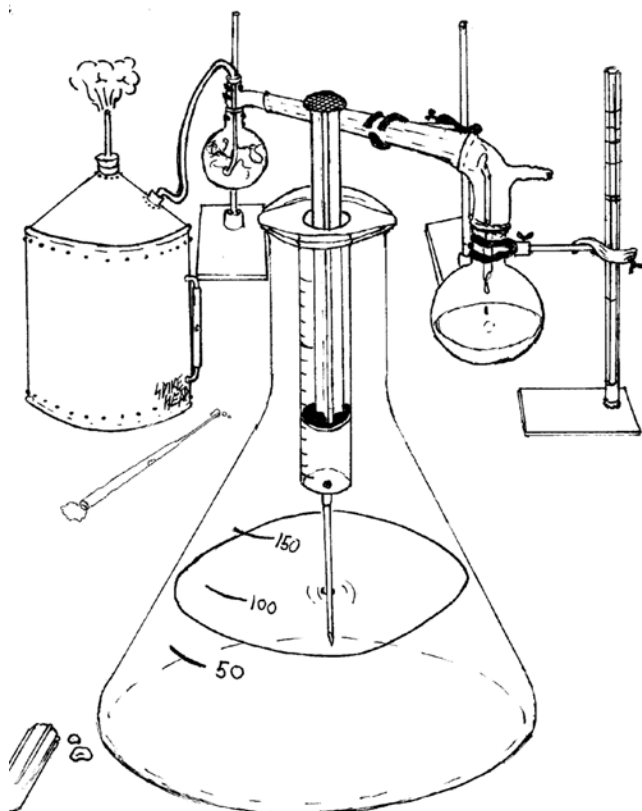
REPORTAASEJA

KEMISTIESITTELY

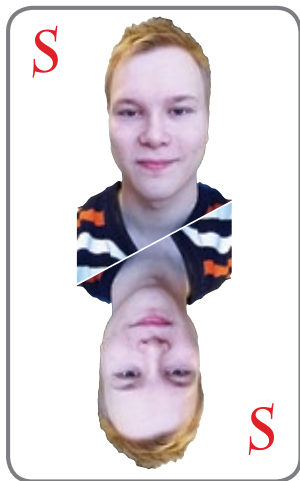
RADIKAALI

sisällysluettelo

3	pääkirjoitus	23	parhaat opiskelijavitsit
4	puheenjohtajan huudahtelut	24	excutarina
5	hallitus esittäytyy	26	akateemisen kyykän mm-kisat @hervanta
7	radikaali 45 vuotta	29	radikaalit raviradalla
9	kemiat kohtaa -komiati kehtaa	30	totuus laivoista ja ihmisistä
11	työttömyyden vuorilla	33	kemistiesittely
19	juomapalsta		
20	muutama sananen musiikista		

pääkirjoitus

Terveppä terve! Pitelet juuri käsissäsi uudistunutta Ruiskua. Aika makee eikö mitä? Tämä numero on suuri virstanpylväs Radikaalin historiassa - (nykyisten tietojen mukaan) ensimmäistä kertaa neljänkymmenenviiden vuoden aikana lehtemme on värillinen, jippii! Kevätlukukausi on mennyt rattoisasti aineistoa haalien, hitaasti mutta varmasti. On oikein mukavaa opiskella täällä kemiaa. Onhan meillä aktiivinen ainejärjestö, kaunis opiskelijakaupunki ja kivoja ihmisiä.

Ruisku on jo yli vuosikymmenten ajan tarjonnut viihdettä kemisteille erilaisten reportaasien, tarinoiden, vitsien, tehtävien sekä kaikenlaisen muun sekavan sisällön muodossa, ja tämän linjan me tulemme pitämään jatkossakin. Tällä kertaa on muun muassa juttua upeista vuosijuhlistamme, tarinoita excursiosta, Killerin raveista, kauhunovelli nuorten kemistien työttömyydestä, sekä kakkuna kirsikan pääl-

lä referaatti mystisestä lokikirjasta, jonka huhutaan olevan peräisin luonnontieteelliseltä jouluristeilyltä. Mikäli missään vaiheessa lehden lukemista et mielessäsi ihmettele: "Mitä vittua minä luen?", saatat olla aivokuollut. Tai sitten mielesi on hyvin kieroutunut. No, kellä meistä ei olisi.

Enpä taida enempää viitsiä jauhaa, siis olkaa hyvä ja nauttikaa täysin rinnoin tästä journalismin ultraorgasmisesta kompilaatiosta!

P.S. Suuri kiitos kaikille lehden sisällön tuottajille ja tekemisessä mukana olleille! Kiinnostaako sinua osallistua ensi syksyn Ruiskun tekemiseen? Jos mielenterveytesi on (vielä) kunnossa ja itsetuntosi on platinanluja, huikkaa mulle tai jollekin hallituksen jäsenelle, niin paikka voi olla sinun!

P.P.S. Lehden sivuille on piilotettu kaksi hassunhauskaa meemikuvaa, löydätkö ne kummatkin?

Ruisku - kevätnumero I/2014

Julkaisija: Jyväskylän yliopiston kemistit

Pääturhantoimittaja: Sampo Pakkanen

Taitto: Sampo Pakkanen

Taidetirehtööri/ulkoasu: Teemu Pasanen

Toimittajat: useita

Kansikuva: Teemu Pasanen

Piirroksat: Kosti Korkiakoski, Toni Väisänen

Painopaikka: Jyväskylän yliopistopaino

painosmäärä: 100 kpl

puheenjohtajan huudahtelut

Terve teräväkatseiselle lukijalle!

Suuri kunniani on kirjoittaa kauniita sanoja kauniiseen ja ensimmäiseen värilliseen Ruiskuun. Joku voisi sanoa, että on siirretty mustavalkoisen apartheidin ajasta värilliseen maailmaan. Hehhee.

Takana on kevät täynnä loistoa. Tällä kertaa loistava puku ei kuitenkaan ole sievertrikas, vaan juhlava! Olen pitänyt pukua - ja erilaisia variaatioita siitä - ja etenkin kravatteja - enemmän kuin ikinä ennen. Vaatteet tekevät

puheenjohtajan, niinköh? Muikeita vuosia täytti niin Radikaalimme kuin armaamme, Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta. Siinä sivussa elämä jatkui. Ja rikkaasti jatkuikin.

Edessä on vappu. Kaikkien aikojen vapunaikaa en voi luvata, mutta sitä lähdän itse henkilökohtaisesti tavoittelemaan. Tähän mennessä.

Kevään mittaan kemistit ovat tehneet vaikka mitä - yksin, yhdessä ja yhdessä muiden kanssa. Suuriin kysymyksiin on haettu vastauksia: Mitä kaikkea voivat ihmiset keskenään tehdä? Miltä näyttävät muut kemistit? Entä muut ihmiset? Valmistuuko joku? Tekeekö joku jopa töitä? Mitä on kemia? Oliko meillä mukavaa? Ja voiko tämän kaiken ohessa vielä suorittaa opintoja?

Joku voisi todeta ylevästi, ihmiskunnan kehitykseen optimistisesti suhtautuvasti: "Vuodet eivät ole veljiä, mutta jos olisivat, niitä tarvittaisiin lisää, koska tätä kehitysvauhtia rupeaisi pian käsissä olemaan historian merkkihenkilöitä."

Lyhyestä virsikauris, ei tässä sen ihmeempiä. Hienoa olla täällä, hienoa että olet siinä, hienoa että lehdissäkin on nykyään värit, säälillä että Rannanjärvi on kuollut, mutta onneksi Antilla oli sentään iso tupa (terveisin perillinen).

Tuomas NURMI

P.S. Kuten kuvasta näkee, ehdin soittaa tuokion ZZ Topissakin. Texas, Texas, minkä teit.

hallitus esittäytyy

Kuva: Riku Heininen

Tässäpä pienet esittelyt Jyväskylän yliopiston kemistit ry:n eli Radikaalin hallituksen eri neuvoa-antavista elimistä:

edunvalvonta- ja hyvinvointitiimi:

Hei sinä opiskelija! Me vastaamme kemistinalkujen hyvinvointi- ja edunvalvonta-asioista keskustelemalla laitoksen henkilökunnan kanssa ja haistelemalla ilmapiiriä ja uusia tuulia niin kemian laitoksen sisällä kuin yliopiston eri valiokunnissa. Juttelemme mielellämme kanssanne, jos jokin asia painaa mieltä, on ideoita miten opiskelua voisi parantaa ja kaikesta muustakin maan ja taivaan väliltä. Pyöritämme myös erilaista hyvinvointiin liittyvää toimintaa, kuten liikuntaa ja radikaalin kuoroa.

T. Santeri Salovaara, Toni Lamminaho ja Lauri Koski

sihteeri

Juuso Vuorinen. Mitä sihteeri tekee? Sihteerin hommia tietty. Ja hyvin tekeekin.

rahastonhoitaja

Rahis, eli Toni Väisänen, nillittää raha-asioista. Hoitaa laskujen maksun sekä tilinpääröksen ja talousarvion laatimisen. On myöskin komea lohikäärme.

media- ja julkaisutiimi:

pieneen ja piskuiseen media- ja julkaisutiimiin kuuluvat tänä vuonna Teppo Salminen ja Sampo Pakkanen. Tiimin vuosi ei ole alkanut edellisten vuosien tapaan, vaan hieman ollaan saatettu keuliakin. Julkaisupuolen uutuuksina voidaan mainita kuukausitiedotteiden julkaisun aloittaminen sekä Radikaalin virallisten paitojen kimppatilaus. Paitoja tilataan kyllä vielä toistekin, joten ei hätää jos et syystä tai toisesta paitaa vielä tämän kevään tilauksen yhteydessä tilannut. Ruiskun suhteen puolestaan päätettiin keulia vähän enemmänkin. Tänä keväänä saatiin nimittäin karistettua Ruiskusta viimeisetkin rasistiset piirteet, joka tarkoittaa sitä että ruiskua ei enää nähdä pelkästään

mustavalkoisessa kuosissa. Viime vuaden puolella kariin ajanut kalenterikin aiotaan syksyllä paikata ja antaa jäsenistölle mahdollisuus lunastaa pukinkonttiin Radikaalin kalenteri VoL 1. Punaisten aatteiden ja sinisten vaatteiden alta löytyy myös intoa ryhtyä laajentamaan Radikaalin merkkivarastoa, josta noudetaan syksyllä barrikaadeille kerromaan lisää.

Uusia innovaatioita kaivataan aina ja niitä voikin tiimin jäsenille kertoa tai jos haluaa anonyymiteettinsä säilyttää niin käydä tiputamassa idearikkaan lappusen Radikaalin kopin postilaatikkoon. UGH! Olemme puhuneet!

projektitiimin kevätterveiset

Projektitiimin, joka tunnetaan paremmin vain tapahtumatiiminä, vuosi lähti käyntiin uuden jäsenen Juuso Sääksvuoren sisäänajolla edellisen vuoden tiimiin, johon jäi vielä Tuomas Mäkinen, Joona Rajahalme ja Noora Svahn. Tuomas aka johtaja sai LIIAN isot saappaat täytettäväksi kun veteraani Juho Leikas siirtyi #eläkkeelle tapahtumatiimin johdosta. Uusi vuosi toi myös uuden yhteistyöravintolan, tai siis paluun vanhaan, eli Giggling Marliniin ja homma hoituu kuin rasvattu Piwen kanssa.

Kun tiimi oltiin saatu uudelleen kasaan, alkoi jo ensimmäisten tapahtumien miettiminen. Edessä oli/on paljon unettomia öitä, jotta jäsenistön odotukset tapahtumien suhteen saadaan täytettyä. Kevään aikana on paljo jo keretty järkkäileen tapahtumia muutamina esimerkkinä esimerkiksi laskiainen luonnontieteilijöiden kanssa ja mahtava excursio Helsinkiin. Keväälle on vielä tulossa vapun kissan ristiäiset, jotka sisältävät sitsejä, saunaa ja paljon muuta mukavaa! Sekä

kesälle tietysti perinteeksi muodostuneet kemistien kesätapaamiset.

Siirretään vielä hetkeksi katseita pidemmälle tulevaisuuteen tapahtumien ja tiimin suhteen. Syksyllä tulee uudet fuksipallerot ja tapahtumatiimi järkkää kaikkea mukavaa jo ensimmäisellä viikolla esimerkiksi uusien saunan ja baaribileet @GM #kovameininki! Syksyllä tietysti myös tulossa fuksiaiset ja Luonnontieteilijöiden jouluristeily!

Ja sitten JUMALTIIMIN tulevaisuuteen, Ravimiesten tietotoimiston mukaan tämän hetken keulahahmo Tuomas on jättämässä nousevaa laivaa. Huhujen mukaan myös Joona on siirtymässä tehtävistään sivuun. Juuson ja Nooran jatkosta ei ole vielä liikuttanut tarinoita Senegaalin rannoilla. Jos tehtävät parhaassa tiimissä kiinnostavat, kannattaa asiaa ruveta jo miettimään! Loppuun vielä tiimin mieleen tulleet parhaat (kaikki) instagramin hashhhhttagit

#poju #selfie #nopainnogain #ghettobooty
#sähkögrilli #persekuinjupiter
#liikaahashtagejä #followme #kännissä?
#halpaakusaippua #eikoskaanmaisteri
#swag @NooraSvahn @TuomasMäkinen
@JoonaRajahalme @JuusoSääksvuori

radikaali 45 vuotta!

Taas oli koittanut aika ainejärjestömme Jyväskylän yliopiston kemistit ry:n vuosijuhliten, joita aina viiden vuoden välein juhlitaan. Tänä vuonna vuorossa olisi 45. toimintavuosi ja juhlat tulisivat olemaan ikimuistoiset. Vuosijuhlakoordinaattoriksi valittiin vuoden 2013 syyskokouksessa Annu Nurmela ja samaisessa kokouksessa kaikki halukkaat saivat ilmoittautua mukaan vuosijuhlitiimiin.

taa ja muiden ainejärjestöjen edustajia.

Syömisen lisäksi vuosijuhlilla oli ohjelmassa puheita, yhteislaulua, improvisaatioteatteri Mielettömän Sitruunan esitys sekä duo Annin & Kallen musiikkiesitys. Ainejärjestön puheenjohtajan puheen aikana paljastettiin Radikaalin oma lippu. Alun hieman kankea tunnelma muuttui nopeasti hilpeäksi, mistä

Järjestämässä meitä oli mukana yhteensä yksitoista Radikaalin jäsentä, suurin osa toisen vuoden kemistejä. Juhlien suunnittelu aloitettiin jo hyvissä ajoin marraskuun puolessa välissä ja ensimmäisenä tärkeintä oli sponsorien hankinta. Monen kieltävän vastauksen jälkeen saimme kuitenkin muutamia sponsoreita juhlien rahoitukseen mukaan.

oli osaltaan kiittäminen juomalippuja.

Juhlat sujuivat ilman suurempia ongelmia ja kello 23.15 olikin halukkaiden aika siirtyä jatkoille Giggling Marliniin vain meitä varten järjestetyllä bussikyädillä. Eikä viikko loppunut vielä siihen, vaan lauantai aamuna luvassa oli sillis ruuan ja paljon kera.

Usean työn täyteen kuukauden jälkeen vuosijuhlaviikko oli vihdoin koittanut. Viikko aloitettiin tiistaina vuosijuhlasitsien merkeissä teemalla cocktail. Itse juhlat olivat sitten vuorossa perjantaina 21.3. ja juhlapaikkana oli Piato. Osallistujia oli lähes 120 ja nykyisten kemian opiskelijoiden lisäksi paikalle oli saapunut Radikaalin entisiä puheenjohtajia, kemian laitoksen henkilökun-

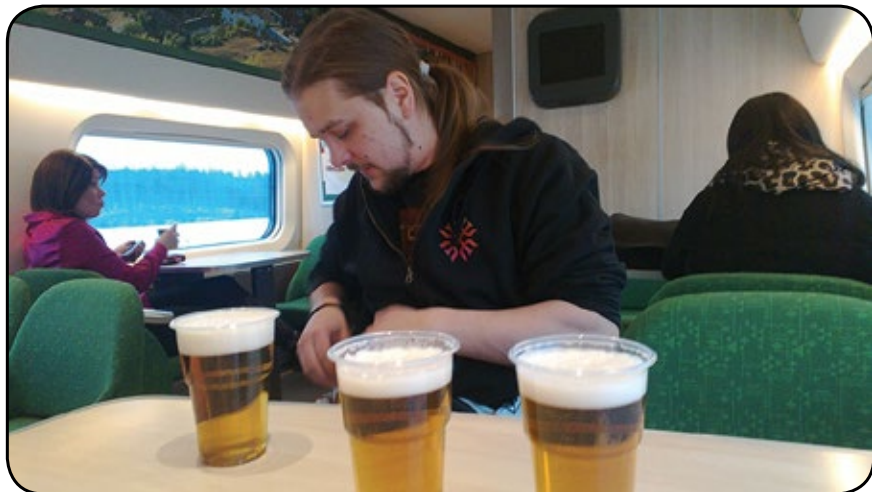
hengissä selvittiin viikosta ja hauskaa oli. Seuraavan kerran taas viiden vuoden päästä ja ainakin allekirjoittaneen on tarkoitus vielä silloin olla nauttimassa kemian maailmasta Jyväskylässä sekä toivottavasti mukana juhlistamassa ainejärjestöämme.

Kuvat: Riku Heininen

Kuvat: Riku Heininen

kemiat kohtaa - komiat kehtaa

Jyväskyläläisen keemikko kolmikön matka kohti Ootnäässissä järjestettävää kemiat kohtaa-tapahtumaa alkoi 6.2, 7:20 lähtevällä junalla. Osaa tovereistani eilinen vielä painoi, ja junamatka kuluikin ristiseiskaa pelaillen, krapulaa parannellen ja pahennusta herättäen.

Kun saavuimme Otaniemeen, saimme kuulla Aalto yliopiston polttavimmista tutkimuksen aiheista. Esimerkiksi tryffeiden kasvattaminen on kuulemma helvetin kannattavaa ja mielenkiintoista! Allekirjoittanutta idea tryffelirihmastosta omalla takapihalla ei innoittanut, mutta kuulemma hyvin koulutetuista tryffeliporsaistakin maksetaan hunajaa - tulimmekin siihen tulokseen että Radikaalin nykyisen puheenjohtajan kouluttaminen on tie rikastumiseemme.

Tryffeileistä puhuminen sai meidät nälkäiseksi ja tästä siirryttiinkin sitten syömään. Syömisen jälkeen kyykättiin läheisellä kyseiseen aktiviteettiin tarkoitettulla kentällä, sosialisoiden ja jallua siemaillen. Kyykän jäl-

keen meille vielä esiteltiin Aallon yhteydessä oleva Design factory innovaatio kompleks, mutta allekirjoittaneen mielessä pyörivät vain huurteinen ja meille luvattu sauna.

Saunailta vietettiin Bunkkerissa, ja siellä oleva sauna oli kyllä hatunnoston arvoinen. En ole koskaan nähnyt ihmisten saunovan saunan ulkopuolella, suihkutiloissa! Joku oli ilmeisesti tunaroinut termostaatin kanssa, mutta ei se menoa haitannut. Bunkkerissa oli myös ns. olutkimble, joka osoittautui erittäin hauskaksi ja petolliseksi ajanvietteeksi.

Seuraavana aamuna heräsin jostain päin Otaniemeä ja suunnistin yöllisten muistikuvien perusteella takaisin majoitukselle, missä muut söivätkin jo aamupalaa ja valmistautuivat excursioihin. Bussimatkan aikana Jyväskylän osasto yritti korjata rikkisyyttään nukkumalla, mutta Hanko olikin nurkan takana.

Ensimmäisenä excursiokohteena toimi

DuPont – maailman turvallisin yritys, joka pelastaa maailman. Ainakin mikäli uskomme Hangon toimipisteen johtajaa ja miksi emme uskoisi! Esimerkiksi työntekijöiden ja vierailijoiden on DuPontin toimipisteillä pidettävä kaiteista kiinni portaissa liikkueessaan – härre gud! Kuulimme firman olevan erittäin monen alan yritys, mutta kyseisessä toimipisteessä kova juttu oli pylväskromatografia ja prosessiteekkarit.

Tuntien selitys pylväistä loppui kuitenkin aikanaan ja seuraavaksi matka jatkui eteläafrikkalaisen Sappi Oy:n omistamalle paperitehtaalle. Matkan aikana tarjoiltu kanasalaatti sai värin palaamaan excursioporukan kasvoille ja keskustelu alkoi kukoistamaan. Paperipojat kertoivat heillä menevän hyvin ja massia on kuulemma niin paljon että jää aikaa lomailuunkin! Huhut paperiteollisuuden kuolemasta Suomessa olivatkin siis vahvasti liioiteltuja. Paikan pomo harmitteli kun emme jääneet saunomaan hänen kanssaan, sillä meidän oli suunnistettava takaisin kohti Otaniemeä, jossa oli alkamassa sitsit.

Osasto Jyväskylän oli määrä pukeutua Hawaji-teemalla ja leit sujahtivatkin kaulaan sutjakasti takaisin päästyämme. Sitsit olivat todella rentohenkiset ja hauskat, mikä osaksi varmasti selittyi sillä että toastit olivat tuhannen tuitterissa jo saapuessamme. Sitseillä tanssittiin kikapoa ja laulettiin ja kuulemma myös syötiin jälkiruokaa. Tähtinesteen huima määrä kuitenkin aiheutti keemikko kolmikolle muistikatkoja ja vaatteiden vähenemistä siinä määrin, että majapaikalle päästyämme hävitettyjen tai muuten pilattujen artikkeleiden määrä huimasi jo päätä.

Seuraavan aamun silliksellä onneksi kuitenkin kuuli, mitä sitä oli taas tullut tehtyä ja vaatteet ynnä muu omaisuuskin lopulta löytyi! Tähän päättyi Jyväskylän keemikoiden hermeettinen seikkailu Otaniemeen ja matka kohti J-townia alkoi. Kiitos ja anteeksi Otaniemi, ensi vuonna uusiksi jossain muualla!

- SULOHAARA

*Työttömyyden
vuorilla.*

- Antti Väisänen -

Olen päättänyt tulla julkisuuteen ja kertoa tapauksestani, koska muut tieteen-tekijät ja asiantuntijat kieltäytyvät kommentoimasta havaintojani. En tee tätä mielelläni, sillä tiedän kertomukseni kuulostavan epäilyttävältä – jopa tieteen-vastaiselta. En usko varoitukseni johtavan toimenpiteisiin ja huutoni voi mennä kuuroille korville, mutta koen pakottavaa tarvetta kertoa löydöksistäni.

Työni Luonnontieteiden Akateemisten Liitossa alkoi vuoden 2013 elokuussa. Aloitin työni innokkaana, sillä koin työni mahdollistavan ihmisten auttamisen. Kuinka liiankin todeksi tämä lopulta osoittautui. Silloin en sitä vielä tiennyt, mutta pian työni aloittamisen jälkeen minulle annettiin tutkittavaksi huomattava määrä dokumentteja, tilastoja ja selvityksiä, joiden kerrottiin liittyvän kasvaviin työttömyyslukuihin. Tehtäväkseni annettiin lukea ne ja tutkia niitä.

Ensisilmäykseltä luvut ja selonteot vaikuttivat täysin normaaleilta. Edeltäjäni oli aloittanut työn ja hänen kädenjälkensä näkyi useissa asiakirjoissa. Minulle kerrottiin, että hän oli lopettanut työn joitain kuukausia aloitettuaan näiden samojen lukujen tutkimisen. Työnteon loppuvaiheilla hänen työnsä muuttui yhä erraattisemmaksi, kunnes hän lopulta päätti irtaantua työstä ja kaikesta siihen liittyvästä. Huhujen mukaan hän löysi jotain, mikä järkytti hänen mieltään niin paljon, että hän erosi työstään vedoten terveyssyyhiin. Tämän jälkeen hän muutti satojen kilometrien päähän entisestä työpaikastaan maaseudun rauhaan. Kertomusta tuki perehdytysmateriaalieni joukosta löytämäni projektimuistiinpano:

”13. huhtikuuta 2013, klo 18:05. Jatkoin työttömyystilastojen laatimista eri pääaineille. Tunnen löytäneeni jotain merkittävää. Olen käyttänyt tähän ehkä liiankin paljon aikaa, muut toimistolla koittavat saada minua irti tietokoneestani ja tekemään välillä jotain heidän kanssaan, mutta en voi lopettaa. En, ennen kuin olen löytänyt, mitä etsin.”

Suhtauduin aluksi skeptisesti näihin huhuihin ja päätin olla miettämättä tätä muistiinpanoa sen enempää, kun aloitin tilastojen tutkimisen. Käytettävissäni oli tilastoja ja kyselydataa useista eri lähteistä. Liitto oli luonnontieteellisellä tarkkuudella tehnyt alustavan pohjatyon

ja tilannut selvityksiä sekä tilastoja niin Tilastokeskukselta, työ- ja elinkeinoministeriöltä kuin Aarresaareltakin. Tulosten ja tulkintojen tekemiseen tulisi menemään useita kuukausia.

Apunani toimi alkumetreillä erillinen työryhmä, jonka tehtäviin kuului tiedon kerääminen ja oleellisen tiedon valikoiminen kaiken tietotulvan keskeltä. Ryhmään kuului sekalainen joukko kemistejä, biotieteilijöitä sekä yksi matemaatikko. Osa heistä oli valmistunut aikoja sitten, osa oli vielä opiskelijoita läheisessä yliopistossa. Heistä eroten olin matemaatikon lisäksi ainut, joka oli erikoistunut laskennalliseen puoleen, joten koin tehtäväkseni muita enemmän tehdä luvuista selkoa, jotta he voisivat käyttää aikansa tulosten analysoimiseen.

Tilastojen tulkinta oli aluksi hidasta. Käytettävissä oleva tietomäärä vaati kaikilta aikaa hahmottaa, mitä kaikkea sillä voisi tehdä, mitä mikäkin tilasto kertoi nykyisestä työllisyystilanteesta, ja mitä lopulta tarvitsimme liiton toiminnan parantamiseksi. Koska työ oli hajanaista ja tein työn ohella satunnaisia löytöjä, päätin alkaa pitämään edeltäjäni tavoin kirjaa työnteostani. Merkitsin siihen mitä olin milloinkin löytänyt, ja mitä ajatuksia tilastot minussa herättivät. Kuukausia kului, ja saimme lopulta valjastettua tilastot hyötykäyttöön. Aloin kerätä tilastoja ja lukuja itselleni yhteen tiedostoon, ja tuijotin lukuja päivittäin, tehden niistä erilaisia tilastoja sekä kuvaajia. Tällöin aloin huomata luvuissa jotain omituista.

Kenties fyysikon koulutukseni tuotti tulosta, tai jokin muinainen jäänne ihmispsyken alitajunnassa herätti huomioni, sillä aloin nähdä luvuissa oudon, toistuvan kuvion. Katsoin lukuja lähemmin ja toistin niitä epähuomiossa ääneen, jolloin tuntui kuin työhuoneeni valaistus olisi himmentynyt. Katsoin pikaisesti pois päin näytöstä, ja valaistus näytti jälleen normaalilta. Arvelin, että pilvi oli hetkellisesti peittänyt auringon.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1														
2	vuosi	ma	insinööri insinööri insinööri	kauppare koulut koulut										
3			insinööri insinööri insinööri	kauppare koulut koulut										
4	1	1992	2620	481	1430			111	772	437		122	429	443
5	2	1992	2030	599	1067			114	790	445		116	431	453
6	3	1992	2581	523	1113			116	815	490		198	449	452
7	4	1992	2611	672	1396			121	805	476		130	501	488
8	5	1992	2130	688	1400			170	901	507		188	521	568
9	6	1992	2621	875	1523			445	990	575		648	597	693
10	7	1992	3830	985	1458			545	1092	652		717	678	739
11	8	1992	3815	949	1526			255	1084	644		442	729	599
12	9	1992	3712	828	1543			188	1104	596		327	681	543
13	10	1992	577	814	1662			163	1079	573		316	664	636
14	11	1992	3721	800	1550			150	1004	565		390	671	633
15	12	1992	5047	860	1648			178	1101	628		590	700	672
16	1	1993	5641	927	1708			191	1314	738		498	776	666
17	2	1993	6616	914	1704			187	1324	732		519	772	667
18	3	1993	6360	885	1703			182	1291	720		442	744	652
19	4	1993	6300	920	1774			211	1319	719		424	730	704
20	5	1993	5648	1034	1641			281	1356	768		666	772	752
21	6	1993	6538	1146	2007			347	1400	903		1712	873	905
22	7	1993	7008	1449	2360			878	1559	989		1875	940	968
23	8	1993	6926	1350	2000			471	1548	949		1449	955	943
24	9	1993	6640	1162	1879			353	1402	893		1171	899	830
25	10	1993	6616	1157	1878			334	1413	847		1162	849	794
		vuosi	Tau30	Tau1	Tau2	FM ja KMM:n luvut	kaupparit	FM tutkintotoimittajat	FT tutkint...					

Kuva 1: Ote Excel-tiedostoni luvuista. Outo, toistuva kuvio näkyi luvuissa, kuvio jonka alkuperää en hahmottanut.

Kello oli jo puoli kuusi illalla, joten päätin lopettaa siltä päivältä ja lähteä kotiin. Jälkeenpäin miettiessäni tätä mielentilaa kuvaa hyvin sen aikainen päiväkirjamuistiinpanoni:

"10.3.2014, klo 19:34. Vaikka työpäivä on jo ohi, en voi lakata pohtimasta työtäni ja sen merkitystä. En odottanut pääseväni tekemään tässä työssä mitään vastaavaa, jossa joutuisin käyttämään koulutustani, mutta tässä on lisäksi muuta. Tilastoissa on jotain outoa, mutten saa mieleeni mitä. Jatkan työtä huomenna saadakseni mielenrauhan."

Tein itselleni illalliseksi nuudeleita ja tonnikalaa ja söin, yhä miettien outoa säännönmukaisuutta minkä havaitsin luvuissa. Yöllä pyörin sängyssäni, välillä tunsin kuin jokin tumma hahmo olisi seisonut vie-ressäni. Aamulla aamiaisen jälkeen lähdin jälleen töihin. En saanut karistettua mielestäni tunnetta, että jokin oli vialla.

Työpaikalla luvut odottivat minua jälleen. Kuin pakotettuna avasin eilen laatimani Excel-tiedoston heti ensimmäisenä asianani, ja aloin tutkia lukuja tarkemmin. Valitsin tilastoista eri muuttujia, ja piirsin niistä kuvaajia. Osasta tilastoja ei saanut aluksi mitään järkevältä näyttäviä tai hyödylliseltä vaikuttavia kuvia, mutta tallensin ne silti myöhempää tutkimusta varten. Kuvaajissa ja diagrammeissa toistui jokin hyvin tutulta näyttävä teema, mutten saanut mieleeni mikä se on.

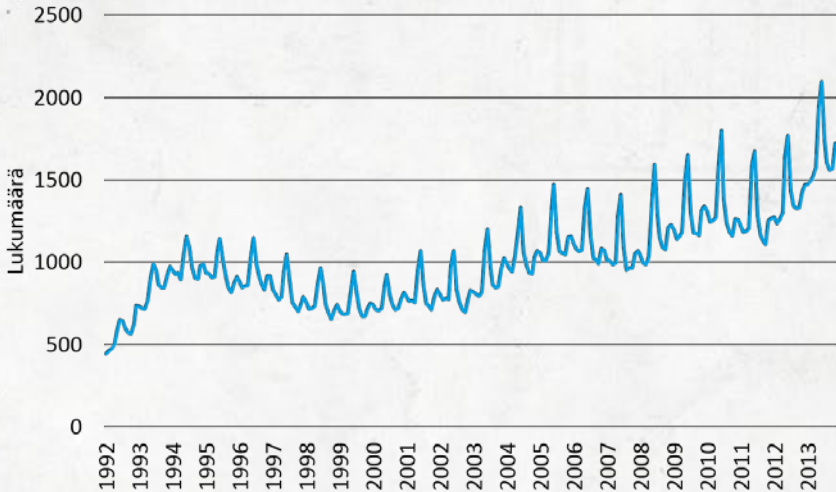
Lopulta eräs työttömyyden kehitystä kuvaava käyrä vangitsi huomioni. Olin tehnyt useita sovituksia, joilla koitin mallintaa työttömyyden kasvua eri muuttujien funktiona. Yhdessä niistä olin huomioinut sekä koulutusmäärien kasvun että kasvavan työvoiman määrän, ja se näytti tuottavan tulosta. Ymmärsin kuvaajia ja tilastoja katsoessani hyvin nopeasti, että työttömyyden kehityksen kuvaaja oli n-ulotteinen käyrä, josta projisoitui kerralla vain tiettyjä tasuja näkyviin.

Iltani kuluivat tästä eteenpäin lukuja tuijottaessani. Käytin kaiken vapaa-aikani laskemiseen, enkä käynyt työni ulkopuolella missään sosiaalisen tapahtumassa. Olin kuin manauksen alla, enkä voinut lopettaa lukujen ja kaavojen pyörittämistä.

Omituista oli, että en saanut aluksi sovitettua kuvaajaan mitään funktiota, joka olisi kuvannut kehitystä mielekkäällä tavalla. Mikään tavalinen polynomi, eksponentiaalinen tai potenssi-funktion muotoinen funktio ei sopinut valittuun mittausdataan. Tuntui kuin luvut olisivat vältelleet sovitusta. Kuvaajassa oli kuitenkin jotain tuttua, joka pakotti minut jatkamaan kokeilemista. Muut toimiston työntekijät koittivat väittää minulle, että minun pitäisi lopettaa, mutten suostunut. Muistin, että he olivat kertoneet edeltäjälleni samaa. Pääni päällä leijui musta pilvi, joka kasvoi hetki hetkeltä lukuja tuijottaessani.

Työtä jatkaessani aika kului normaalisti. En käyttänyt tilastoihin koko työaikaani, vaan aikani kului erilaisten raporttien, kokousten, seminaarien ja tapahtumien parissa. Outo säännönmukaisuus luvuissa piinasi kuitenkin mieltäni jatkuvasti, ja tein salaa iltaisin data-analyysejä näille oudon mieltä riivaaville luvuille. En kertonut työstäni muille, sillä pelkäsin työnantajani kieltävän työajan käytön tähän tilastojen syvällisempään tulkintaan.

Työttömät työnhakijat, FM, luonnontieteet
Työministeriön luvut 1992-2013

Kuva 2: Työttömyyskäyrä, jonka sovitin useiden eri muuttujien funktiona.

Pitkät illat lukujen parissa johtivat lopulta läpimurtoon.

"14.3.2014, klo 17:34. Muut työntekijät lähtivät jo toimistolta. Koen olevani lähellä läpimurtoa. Siirsin kaikki taulukot samaan välilehteen, ja luvuissa paljastui toistuvuus, jota en aiemmin huomannut. Tietty lukusarja toistuu riviltä riville, jonka olen nähnyt aiemminkin. Hetkinen...nyt muistan. Tämähän oli esimerkkinä fysiikan matemaattiset menetelmät –kurssilla. Kuinka en ollut aiemmin tajunnut tätä! Lukusarja kuvaa Fourier-sarjaa! Tämän täytyy olla odottamani tulos."

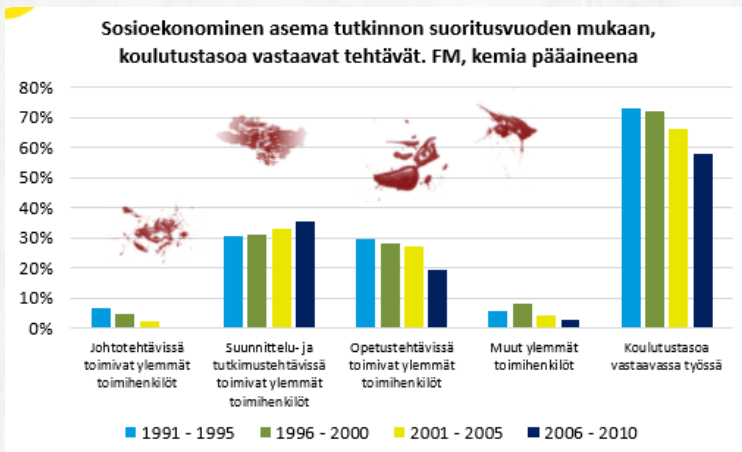
Mieleni kirkastui, ja laskin paperille tapani mukaisesti hahmotelmaa tulevasta kuvaajan parametreistä. Käteni tärisivät innostuksesta, ja tökkäsin itseäni epähuomioissa kynällä sormeeseen. Puristin syntynyttä haavaa, josta tippui veripisara paperille, johon olin juuri kirjoittanut Fourier-sarjan yhtälön. Oli jo ilta ja olin yksin toimistolla.

Kävin hakemassa varaston lääkintäkaapista sormeeni laastarin, ja käytävällä tunsin ihollani viileän tuulenviiman. Käännyin ympäri, mutten nähnyt mitään. Toimistolla ei ollut avoimia ikkunoita, joten en tiennyt, mistä tuulenvire kävi. Pudistin päätäni, ja palasin huoneeseeni.

Kopioin työttömyysluvut omaan välilehteensä, ja piirsin uuden kuvaajan. Yhtäkkiä kuulin, tai kenties kuvittelin, jonkin muinaisen hymnin soivan päässäni. En välittänyt tästä, vaan jatkoin syöttämällä Excelin kaavaeditoriin juuri paperille kirjoittamani, vereen tahiirtuneen yhtälön.

"14.3.2014, klo 18:10. Sovitus osui mittauspisteisiin täydellisesti. Olin oikeassa, nyt minun täytyy vain keksiä, mitä teen tällä tiedolla."

Kuvaaja noudatti kaksi sataa vuotta sitten laadittua yhtälöä, jonka kehittäjä oli tullut mie-lisairaaksi pian menetelmänsä julkistamisen jälkeen. Nyt olin saanut laadittua mittauspistei-siin sopivan sovituksen, mutta mitä se kertoi? Riesanani oli edelleen aluksi turhalta vaikutta-neet muilla parametreilla sovitetut kuvaajat ja pylväsdigrammit, mutta nyt uudelleen niitä katsoessani, niissä näkyi sama säännönmukaisuus. Tietenkin, tämä käy täydellisesti järkeen, mietin its克斯eni, ja avasin Excelin rinnalle Mathematican.

Kuva 3: Pylväsdigrammi, joka myöhemmin linkittyi selkeästi muihin kuvaajiin.

Pohtimatta sen enempää tilastojen ja kuvaajien tulkintaa, siirsin juuri laatimieni kuvaajien ja yhtälöiden tiedot Mathematicaan, ja annoin sen muuntaa kuvaajan datan äänitiedostoksi. Aluksi ääni kuulosti epäkoherentilta ja säröiseltä, mutta kun syötin taajuuskorjaimen pyl-väsdigrammien osoittamat suhteelliset korkeuserot ja latasin tiedoston uudelleen, kuulin sen. Ääni.

Minut löydettiin seuraavana päivänä toimiston nurkasta tärisemässä. En muista, mitä oli tapahtunut äänitiedoston avaamisen jälkeen, vain sen että koin järkyttävän pelontunteen ja mielenterveyteni oli järkkynyt. En aluksi pystynyt puhumaan tai kertomaan mitä oli tapah-tunut, sillä irrationaalinen, alitajunnastani kumpuava pelkotila oli saattanut minut shokkiin. Olin rikkonut kannettavani ja repinyt muistiinpanoni sekä ilmeisesti tukkinut huoneeni oven kaikella, mitä sain oven eteen siirrettyä, aivan kuin olisin yrittänyt estää jotakin tulemasta sisään. Löysin myöhemmin riekaleisen muistiinpanon työhuoneeni nurkasta, johon olin il-meisesti kirjoittanut tuona turmiollisena yönä.

"Tekeli-li! Tekeli-li! Täytyy estää, minun täytyy estää se...ei saa! Kaikki on hukassa, maailma

lakkaa pyörimästä. Mantereet kiehuvat. Tuhon merkit. Ne silmät, ne silmät. Ääni pimeästä, se kutsuu minua. Iä, ngg, iä iä!"

Vasta myöhemmin olen kyennyt muistamaan, mitä tuolloin löysin. Muinaisjäänne maailman alkuhämarästä, tuntematon kauhu, joka on jäänyt ihmisrodun kollektiiviseen psyykeeseen varoituksena kaikkien yllä leijuvasta uhasta. Tilastoissa näkemäni luvut toistuvat kaikessa havaittavan maailman ilmiöissä, piilotettuna syvälle todellisuuden kudokseen. Mitä olin löytänyt työttömyystilastoista, toistuu kaikkialla ympärillämme.

Suuri Muinainen tekee paluutaan, sen ennusmerkit ovat ympärillämme. Ymmärrän nyt, että ihmismielen ei ole tarkoituskaan kyetä ymmärtämään kaikkea ympärillensä tapahtuvaa, ja osa todellisuudelta on piilotettu meiltä syystä. On joko siunaus tai kirous että emme näe sitä – vielä.

Tarina on fiktiivinen kertomus, joka lainaa elementtejä kauhukirjailija H.P. Lovecraftin Cthulhu-myytistä. Kuvaajat ovat aidosta aineistosta, josta löydät lisää tietoa LAL:n sivuilta www.luonnontieteilijat.fi/osuma-hanke. LAL ei vastaa lukijoille mahdollisesti syntyvistä mielenterveydellisistä haitoista.

Antti Väisänen, opiskelija-asiamies
- Luonnontieteiden Akateemisten Liitto -

Eikun nimi paperiin, sanoi pomo.

Joskus työ sopimuksen ehdot voivat olla kimurantteja ja vaateet kohtuuttomia. Uutena työntekijänä eivät alan työehdot ole välttämättä aina ihan hallussa, joten hyvät neuvot ovat tarpeen. LAL:n opiskelija- tai varsinaisena jäsenenä saat LAL:n asiamiehiltä neuvoja ja apua erilaisiin työelämän kiemuroihin.

Kannattaa liittyä LAL:iin jo opiskeluaikana

- työelämäneuvontaa
- ura- ja työnhakuvalmennusta
- CV:n ja työhakemusten palautepalvelu
- verkostoituminen
- matkustajavakuutus
- oikeudellista neuvontaa
- alennettu jäsenmaksu vuoden ajan valmistumisesta
- voit kartuttaa lyhyilläkin työrupeamilla ansiosidonnaista työttömyysturvaa

Neuvoja hyvän työ sopimuksen tekemiseen ja LAL:n palkkasuosituksat löydät jäsenivuilla:
www.luonnontieteilijat.fi

viiniarvostelussa: hannibal

Hovimestarimainen, kuitenkin lämmin syleily. Helposti lähestyttävä, aivan kuten minäkin.
Muuttuu paremmaksi juodessa.

Soveltuuko pornonkatseluiltamiin? Empiirinen tutkimus tiedonhankitamenetelmänä.

Ottaisin töihin, jos ei parempia hakijoita. Yli Alppien.

Kun norsua katsoo silmästä silmään, humalan jumalattaren pettävä suudelma saattaa sinut syleilyysi. Vaan vielä ei ole kalman aika korjata satoaan. Vaan saa korkoansa kasvaa hiljaiseen huomiseen - syö runsaasti rasvaa.

Vie minut Hispanian markkinoille, niityille lapsuuden, kukkaseppeleen kun päähän nostan, jään syleilyyn ventohon. Hannibal! Ole tänä iltana minun Tampereen murre, älä se ainainen valloittaja!

TT & SS

juomaohje: ängri taxi

Tarviit:

Ängri Bördz -limunaattia (mieluiten keltasta)
Taxi-vodkaa

Valmistus:

Maista limunaattia. Totee että hirveetä kuraa, eihän tätä voi tällasena juoda. Kaada sekaan oman maun mukaan Taxi-vodkaa. Raikas Ängri Taxi on valmis. Sopii juotavakasi sellaisenaan, yksin taikka seurassa.

VIHJE:

Jos ei ole Taxia, voit käyttää myös muuta vodkaa. Tällöin juomaa ei tosin saa kutsua Ängri Taxiksi, vaan kyseisen lajin oikea tieteellinen nimi on Ängri Votka.

muutama sananen musiikista

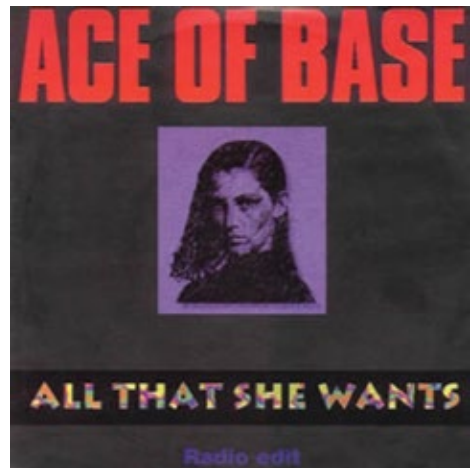
Musiikki on tietoteknisten läpimurtojen kautta näkyvämpi osa elämäämme kuin koskaan. Jos joku onnistuu porhaltamaan läpi kokonaisen päivän kuulematta edes ohimennen vahingossa musiikkia mistään, voi sitä pitää jo jonkinlaisena saavutuksena. Mistä tässä siis oikeasti on kysymys? Wikipedian ensimmäisen virkkeen mukaan "Musiikki, eli säveltaide on ihmisen kulttuurille ominainen ääneen perustuva taiteen ja viestinnän muoto."

Länsimaalaista pop-musiikkia harva kai ajattelee säveltaiteena. Musiikin taide-status on siirtynyt enemmän klassisen musiikin harteille. Radiosta kuuluvia viikonloppua ja dokaamista käsitteleviä sävellyksiä voikin olla hieman vaikeahko mieltää taiteeksi per se, vaikka sitä se kaikki määritelmänkin mukaan on. Perimmäinen tarkoitus näissä sävellyksissä piilee enemmän Wikipedian määritelmän toisessa osassa, viestinnässä. Mitä he haluavat sitten sanoa? Rap-artisti Uniikin kappale 'Pätkätöis' on itseironinen kannustuslaulu mieheltä, joka hävisi arvonnassa geenialtaalla pahemman kerran, miehille, joilla on saattanut käydä vastaavasti. Rapakon takana asustelewan rap-artisti Andre Romelle Youngin kappaleessa 'Bitch Ass Niggaz' viesti saattaa peittyä lukemattomien suomalaisessa mediassa tuollaisissa määrin käytettynä vähintäänkin kyseenalaisten sanojen alle.

Kaikille musiikintekijöille yhteistä genera-

at ylittäen, haluaa sitten välittää viestin tai ei, on itseilmaisu. Musiikki harvoin syntyy itsestään, ajattelematta, kuulematta, tuntematta. Jonkun kynästä se on aina lähtöisin. Mikä sitten määrittää menestykö jokin kappale tai artisti maailmanlaajuisesti, milloin sävellys onnistuu saavuttamaan valtaosan sille asetetusta tai asettamattomasta kohdeyleisöstä? Asiaan yhtään sen enempiä perehtymättömänä en saata edes alkaa arvailla mistä kaikista tekijöistä on kyse (raha). Tiedän kuitenkin sen mistä musiikin kuuntelussa itselleni on kyse.

Omat ensimmäiset muistikuvat musiikista ovat pelaamistani peleistä Nintendolla aivan pienenä nappulana. Muistan joskus laittaneeni siskoni levyjä soimaan taustalle muuten vaan, elävimpänä ja kauimmaisena muistona Ace of Base -yhtyeen veisu All That She Wants.

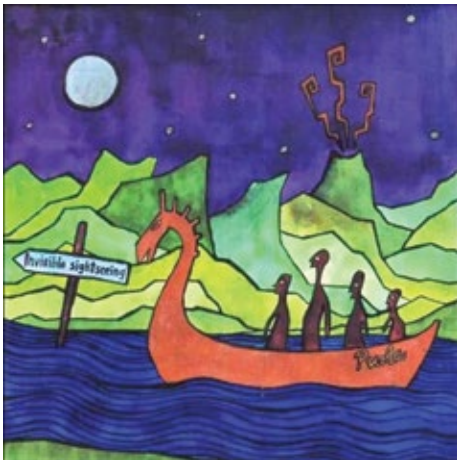
Olen joskus sanonut että musiikki on yksi perimmäinen syy että olen elossa vielä tänäkin päivänä. Jos suinkin asioihin voin itse vaikuttaa, en ole hetkeäkään ilman jotain taustahälyä/musiikkia. Musiikki on suunnaton (siis iso, ei semmoinen millä ei ole suuntaa) voimavara ja musiikkia on jokaiseen elämäntilanteeseen ja hetkeen. On siinä ja tässä olenko tirauttanut miehisiä ja ei niin miehisiä kyyneliä enemmän musiikin vai elokuvien takia. Niin kliseistä ja juustoista kuin se on, musiikki totisesti 'voi viedä minut paikkoihin'.

Eskapistisina hetkinä huomaan monesti kuuntelevani jotakin Sigur Rósin kappaleen 'Brennisteinn' tai Leprousin kappaleen 'The Cloak' kaltaista. Kirjoitan tätäkin silmät kiinni Brennisteinniä kuunnellen ja uppoudun siihen maailmaan joka kappaleesta pääni sisälle musiikista muotoutuu, vaikka en puhu sanaakaan islantia enkä ymmärrä mistä biisissä on kyse. Uusille fukeille voisin sanoa vinkkinä to do -listan kärkeen öisen kävelyreissun Jyväsjärven rannalla syksyllä, kun on työntä, musta järvi peilaa vähän valon mitä vastarannalta näkyy, luonto on hiljainen ja taustalla soi Ulverin levyn Perdition City avausraidan Lost In Moments loppuhuipen-

nus kuoroineen (enemmän tai vähemmän suunnitellusti). Jos ei herkeistä, voitte varata minulle ajan niin availaan niitä tunnelukkoja sitten kahdestaan.

Musiikki on totta kai muutakin kuin suolaista vettä silmistä ja samanaikaisesti hymyileviä kasvoja. Iloisina hetkinä kuunnellaan toki iloista musiikkia. Puola-yhtyeen levy Näkymätön nähtävyys (Invisible Sightseeing) on omiaan festareilla nostattamaan tunnelmaa tai Mars Voltan lähty De-Loused In The Comatorium saa bileissä kaljan kumoutumaan ja kielenkannat irtoamaan. Tanssikansakin ilostuu kun Flashbulb tuo oman menevän versionsa April Marchin 90-luvun hitistä Chick Habit.

Musiikilla voi myös haastaa motorisen itsensä ja murtolukujen osaamisen. Eräs tuttavani esitti minulle uudenvuodenaattona tehtävän liittyen Pain of Salvationin kappaleeseen Home. "Naputa inton basarin iskuja etusormella ja samaan aikaan laula syntikkakuviota kuiskaamalla hiljaa 'mulku pilluun.'" Meinas jädä ilta menot sikseen kun koneen ääressä hyräilin sopimattomia ja naputtelin niin kauan että homma onnistui.

Lumouduin jo pienenä YUP:n Jarkko Martikaisen lyyrisestä osaamisesta, ja tämä vain kasvoi entisestään lukemani kirjarepertuaarin kasvettua ja nähtyäni sen intertekstuaalisuuden määrän mikä lauluissa esiintyi. NYT! Jatkamalla listaa hyviä esimerkkejä kuhunkin elämänhetkeen tämä teksti ei päättyisi koskaan. Loppukaneetti: Musiikki on jokaiselle kuulijalle juuri sitä haluaa. Yhtä lailla musiikki on yleissivistävää, opettavaa ja varmasti herättää tunteita. Tämä tuntei-

den kirjo on katettu koko spektrin alalta ja jokainen voi valita mitä haluaa. Tehkää te mitä teette, minä teen sen kaiken.

(Disclaimer: Kaikki edellä mainitut esimerkit löytyvät Spotifysta. Maksakaa ees siitä Premiumista sit, saa artistit vähän enemmän panoksestaan palkkaa. He ovat sen ansainneet.)

Jarno LINNERA

*matkamme alkaa
nokka kohti Hervantaa
haalarit jalkaan*

*katson ikkunaan
jyväsjärvi kimmeltää
jääpeite sulaa*

*makkara paistuu
nuotiossa kuumassa
rasva tirisee*

*aurinko paistaa
kesä taitaa saapua
kesätyöt alkaa*

*taas pääsiäinen
virpoja ei kuulu
minä syön suklaan*

P-T

parhaat opiskelijavitsit

mikä on japanilaisten sotureiden
lempimaitotuote?
-samurajuuusto

mikä on japanilaisten sotureiden
lempikulkuneuvo?
-samuraitiovaunu

mitä japanilaiset soturit kasvattavat
pääsiäisen aikaan?
-samurairuohoa

millä leipova lännenmies maustaa
caipiroscan?
-cowlimella

mikä on frakkipukuisten pöytäten-
niksen pelaajien lempijuoma?
-pingviini

mitä brittiläiset nuuskankäyttäjät
antoivat kavereilleen 1700-luvulla?
-jakobiitin

mikä on intialaisten
moottoriurheilijoiden lempilisuke?
-ralliraita

ensin saunotaan
ja sitten syödään vihta

cheek perusti oman levy-yhtiön:
ähinärecords

miksi kutsutaan sellaista jonnea,
joka pummaa kavereiltaan rahaa
es:ään eikä koskaan maksa takaisin?
-pärsäsiitiksi

miksi kutsutaan urheilukisoja, joissa
osallistujina on ainoastaan jonneja?
-pärylympialaisiksi

miksi kutsutaan jonnejen pärinää
heidän juotuaan liikaa es:ää?
-päranormaaliksi ilmiöksi

minne jonne pääsee kuoltuaan?
-pärsätiisiin

mikä on nykysuomipopista pitävien
uusnatsien uusi huuto?
-stig heil

miksi maanviljelijän
bisnes meni konkkaan jo
tuotekehittelyvaiheessa?
-koska hänen testikaalit
maistui ihan vehkeelle.

mikä on suklaasta ja pähkinästä
tykkäävän tytön lempinimi?
-nut ella

miksi kutsutaan napakettu, jolla on
vetoketju selässä?
-penaaliksi

miksi kutsutaan vetistä napakettua?
-kanaaliksi

mikä oli alkuperäinen napakettu?
-originaali

miksi kutsutaan haisevaa
napakettua?
-anaaliksi

excutarina

Avecci piti drinkkibaaria, jotta kemistit saisivat helpotusta janoonsa.

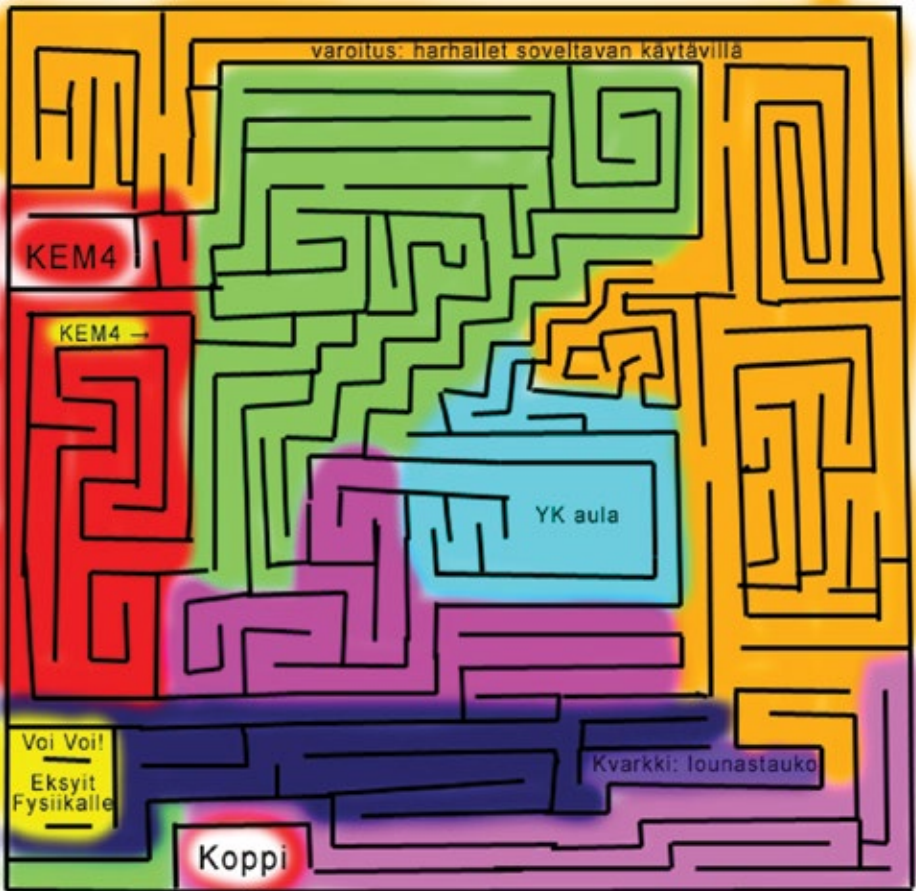
Oli synkkä ja myrskyinen aamu. Ja kaksi-kymmentäkuusi kemistiä. Oli myös yllättävän mielenkiintoinen yritysvierailu, mistä saatiin krapulanehkäisy pillereitä, jotka eivät empiiristen tutkimusten mukaan toimi. Todettiin, että meillä on isompi NMR, vaikka stadilaisilla onkin huigee radiokemia osasto. Ruuat oli kymmenen senttiä halvemmat kuin Jyväskylässä ja leivän päälle saimme saatanan tulista settiä.

Bueno majoitus – pikantti, suorastaan elegantti. Uinumisesta olisi tietysti tehnyt nautinnollisempaa se, että makuupussi ja patja olisi ollut mukana. Sikäli kurjuudelta vältyt-

tiin, sillä kukaanhan ei loppuillasta mitään muista. Tarina kertoo, että kolmen sepän patsas on häväisty ja sikakimble on meidän laji. Illan suosikkileikiksi muodostui kuitenkin muistipeli ja aamulla korviin kantautuneet käänteet ovatkin keskimäärin parempia kuin salkkareissa.

Perjantaina herättiin omien hampaiden kalinaan ja suunnattiin Heurekaan tutkailemaan paksusuolta. Rottakoriksessa Kirjavat vei odotetusti homman kotiin. Planetaarion penkit olivat hyvät nukkua. Kotimatalla turhan moni oli kalpeana hiljaa.

löydätkö tiesi kopilta KEM4-luentosaliin?

akateemisen kyykän mm-kisat @hervanta

Matkamme kohti akateemisen kyykän MM-kisoja alkoi herätyskellon soidessa aivan liian aikaisin aivan liian lyhyiden yöunien jälkeen. Kiitos yläkerran humppa-musiikin, unta oli kertynyt allekirjoittaneelle vain nelisen tuntia. Pakkasin Hannibalin reppuuni ja lähdimme kohti rautatieasemaa melko pirteinä ja innokkaina. VJ osoitti kykenevyytensä heräämään ajoissa olemalla valmiina jopa ennen minua.

Junamatka Tampereelle sujui leppoisasti. Maistelimme eväitämme ja VJ korkkasi juomansakin, vesipullo oli valitettavasti unohtunut kotiin ja jano oli kova. Haalarimme keräsivät jossain määrin paheksuvia katseita, mutta sehän ei haitannut. Olin onnistunut jättämään bussi-ohjeet kotiin, joten selvitelimme kuinka päätyisimme Hervantaan ajoissa.

Rautatieaseman ulkopuolella huomasimme kuitenkin haalariasuisia henkilöitä ki-puamassa taksiin ja totesimme, että emme jaksakaan lähteä etsimään bussipysäkkiä. Niinpä hyppäsimme helsinkiläisten tietoteknikoiden seuraksi ja keskustelimme matkan ajan rattoisasti mm. Ynnän approssa ja ryhmätohtorista. Ovat kuulemma tänäkin vuonna tulossa, mutta tuskinpa kykenemme heitä siellä tunnistamaan, koska noh, jos emme aiemmin ole kuolleet niin ynnän approssa se henki sitten lähtee.

Taksi ajoi meidät mukavasti aivan tapahtumapaikalle. Heti auton oven avatessa korviimme kantautui bilemusiikkia, joka nosti innostuneisuutta entisestään. Alueen oli vallannut suuri lauma dumppareita sekä pelottava ynnäläinen - JKL on aina paikalla. Matkaseuralaisemme ystävällisesti näyttivät mistä löydämme pelikenttämme ja lähdimmekin suuntaamaan kohti kenttää numero 90. Siellä saimmekin odotella loppu joukkueemme saapumista pitkän tovin, ehdimme kippistellä Hannibalin ja juotavan jogurtin (ts. persikkakossu) kanssa kaikessa rauhassa keräten pelikuntoamme valmiiksi.

Kello yhdeksän pääsimme aloittamaan ensimmäisen pelimme, jossa vastassa oli paikallisia jääkiekkopaitoihin sonnustautuneita henkilöitä, mm. krokotiili. Minut laitettiin aloittamaan peli ja herätin huvittuneisuutta tuomarissa kysyessäni, mitä minun pitäisi tehdä. Itselleni yllätyksenä ensimmäiset karttuni ikinä sentään osuivat kyykkiin, mutta muuta hyvää pelitaidoistani ei oikein voi sanoa. Myös muulla joukkueella oli havaittavissa alkukankeutta ja hävisimme pelin. Tämä ei kuitenkaan haitannut, sillä pelaaminen oli hauskaa ja vastajoukkueen pelaajat mukavaa porukkaa. Tulisimme hengaamaan heidän seurassaan lisää myöhemmin heidän ruvetessa joukkueemme kannustusjoukoiksi.

Pelin jälkeen nälkä, juomien vähyys ja alkon aukeaminen houkutteli meidät sulattelemaan varpaitamme läheiseen kaupakes-

kukseen. Pelin aikaiset maistelut alkoivat ilmeisesti tehdä tehtävänsä, sillä VJ:n kanssa hihitimme kaikelle mahdolliselle. Jonotetuamme ikuisuuden vessaan, jossa ei ollut valoja, meinasimme melkein myöhästyä seuraavasta pelistä.

Seuraavan pelimme pelasimme joitakin sinihaalarisia vastaan. En muista mistä he tulivat tai mitä he opiskelivat, tai oikeastaan en muista koko pelistä oikeastaan paljoakaan. Peli oli melko tasaväkinen, mutta lopulta kuitenkin hävisimme. VJ pääsi pelaamaan ensimmäistä kertaa ja homma sujui tyylkkäästi. Jossakin välissä allekirjoittanutta varoiteltiin, että ei tulisi juoda liikaa, koska tällä kertaa en pääsisi turvalliseen paikkaan yöksi. Ehkä tämä liittyy siihen, miksi toinen peli meni vähän ohi.

Kolmas pelimme tulisi olemaan pro-joukkuetta vastaan, jotka olivat teurastaneet kaikki edelliset vastustajat epäinhimillisen hyvillä heitoilla. Päätimme VJ:n kanssa yrittää sabotoida heidän suoritustaan juottamalla heille kemistiviiniä (Tuhkimo 14w). Lopputuloksena päädyimme kaveeraamaan heidän kanssaan ja joimme itse viinin lisäksi heidän tarjoamaa minttukaakaota, joka oli todella hyvää. Palatessamme oman joukkueen luo hihitystasomme oli noussut, joten suunnitelma taisi epäonnistua.

Ei siis tullut kenellekään yllätyksenä, että hävisimme pelin komeasti. Hauskaa kuitenkin oli ja pelasimme paremmin kuin aiemmissa peleissä. Ensimmäisen pelin vastustajamme yrittivät kovasti kannustaa meitä voittoon, mutta sekään ei tällä kertaa riittänyt. Pelin aikana tuli Hannibalia siemailtua jokunen lasillinen, mikä ehkä osaltaan selittää miksi päädyimme VJ:n kanssa erään ynnäläisen piiskaamiksi. VJ oli myös huolissaan piis-

kaajan vaeltavista käsistä tämän tutkaillessa allekirjoittaneen haalarimerkkien ompelun laatua.

Selvittyämme enemmän tai vähemmän kunnialla peleistä lähdimme VJ:n kanssa etsimään ruokaa muun joukkueen jäädessä kaupittelemaan haalarimerkkejä ja kemistiviiniä. Löysimme alkosta tuttuja ja liityimme heidän seuraansa tai he meidän, miten se nyt lasketaan. Vartija komensi meidät ylös lattialta, vaikka istuimme ihan kiltisti. Hän selitti jotain: "kun kaikki alkoholistit tänään merkitsevät itsensä värikkäin haalarein.."

Nautittuamme ravintoa subwaystä ja lisää juomaa repusta päädyimme lähtemään välikuolemaan VJ:n poikaystävän kaverin luokse. VJ:n poikaystävä nukkui, me muut jouduimme kuuntelemaan hänen kuorsaus-taan. Kun vihdoin heräsimme koomasta päädyimme katsomaan jääkiekkoa johonkin satunnaiseen asuntoon, satunnaisessa seurassa johonkin päin Hervantaa. Pelin aikana sain hoideltua Hannibalin loppuun (AA vs Hannibal, 1-1).

Tuntien päästä nälkä alkoi jälleen kurnia ja lähdimme etsimään ruokaa. Löysimmekin kohtuuhintaisen pitserian, jossa pääsimme täyttämään vatsamme. Kasvispitsa ilman oliiveja, sipulia ja sienä puoliksi sai myyjän kysymään "mitä siihen enää jää?" mutta hyvää ja täyttävää se oli. Pitseriassa tapasimme myös joukkueemme loput Tonit ja päädyimme lähtemään heidän mukaansa jonkun ihmisen kotiin, ei tietoa kenen. Kyseisessä mysteeripaikassa tapahtui paljon haalareihin piirtelyä sekä hämmentävä meditaatiopiiri-tuokio, joiden jälkeen porukka hajaantui väsymysasteen perusteella Tivoliin lähteviin ja välikuolemapaikkaan palaaviin. VJ:n kanssa kuuluimme väsynee-

"arvostus nousee poikien "vittu köykäsestä" turvotuksesta" - Jarno

seen joukkioon, joten päädyimme pelaamaan huojuvaa tornia asunnossa jossain päin Hervantaa. Asunnonhaltija oli pelissä surkea.

Olimme uhonneet valvoa aamuun asti ja mennä samoilla silmillä junaan, mutta keskiyön lähestyessä olimme aivan rättiväsyneitä. Syytämme tästä liian vähäisiä unia edellisenä yönä. Myös tänä yönä meinaisi jäädä unet vähäisiksi, sillä VJ:n ja hänen poikaystävänsä nuoleskelu oli kovaäänistä. Onneksi lopettivat. Onneksi vain pussailivat.

Seitsemältä herätyskello havahdutti meidät ja oiottuamme hieman jalkojamme pois-

tuimme vähin äänin etsimään bussipysäkkiä. Se löytyi yllättävän helposti ja bussikin tuli parissa minuutissa. Samoin rautatieasema löytyi vaivattomasti, joten meille jäi hyvin aikaa mutustella r-kioskin herkullisia leipiä. Juna kulki ajallaan ja allekirjoittanut selväsi kotiinsa asti jo ennen puoltapäivää.

Voimme todeta selvinneemme kunnialla kyykästä, ja vastoin omia ja muiden ennako-odotuksia emme kuolleet. Seuraavaa kertaa odotellessa!

AA&VJ

- pari fuksia huonossa seurassa

radikaalit raviradalla

Torstai, 30.1. Koko päivän olin miettinyt, mihin sitä oikein on taas tullut lähdettyä mukaan. Oliko taas järkeä? Mitä tästä hyödyn? Onko Tuomas Nurmi tosiaan näin sekaisin? Jos ei muuta, niin luultavasti tästä tulee ainakin kohtalainen juttu Ruiskuun.

Retki alkaa Etelä-Kekkolasta, tuosta rauhan kehdestä ja tyyneyden tyysijasta. Aiemmin oli heitetty ilmaan ehdotus mennä tilataksilla, taas. Saimme kuitenkin aivan tavallisen autokyydin Killerin raviradalle, jossa meitä odottikin jo suurin osa muusta seurueestamme. Lippuluukulta haettiin meille ennakkoon varatut liput ja käsiohjelmat ja kävelimme sisään portista. Voi juku, ensimmäinen kertani Toto-raveissa! Kuten puheenjohtajamme asian ilmaisi: "Pitäähän tää ainakin kerran kokeilla!"

Raviradan porttien sisäpuolella ensimmäinen asia joka tulee mieleen: "Mitä, eikö täällä tarvitsekaan palella ulkona kylmässä?" Tosiaankin, edessämme kohosi sisätilakatsomo jonka yhteydessä oli myös jokin ravintolantapainen, josta oletettavasti saisi virvokkeita sekä naposteltavaa. Sisällä meitä vastassa odotti raviemäntämme joka toivotti meidät lämpimästi tervetulleiksi, ja johdatti seurueemme meille varattuihin pöytiin. "Kylläpäs tässä tuntee itsensä tärkeäksi!" Tässä vaiheessa nopeimmat kerkisivät jo lähteä hakemaan tuopposiaan tiskiltä. Katsoin ulos koko rakennuksen julkisivun kattavasta ikkunasta, tästä oli hyvä näkymä radalle. Siellä täällä ravintolasalissa oli tv-monitoreja joista pystyi seuraamaan kisoja.

Raviemäntämme oli valmis auttamaan meitä käsiohjelman lukemisessa, sekä etenkin sen ymmärtämisessä, ja kertomaan kuinka vedonlyönti toimii. Ajattelin etten kuitenkaan voita mitään, ei kannata lyödä vetoa. Ensimmäinen kierros alkaa ja katson käsilehteä. "Veikkaan että Hamis Heartbreaker voittaa". Osa seurueestamme käy jättämässä toto-kuponkeja vedonlyöntitiskille. Tunnelma on korkealla. "Voi pojat, tähän on hauskeempaa kuin kuvittelinkaan" kuuluu jostain pöydästä. Ensimmäinen kierros on loppusuoralla. Voi sitä katkeruuden määrää, kun en lyönyt vetoa ja näen kun Hamis ohittaa ensimmäisenä maalilinjaa!

Ravi-iltamme etenee kierros kierrokselta, ja toisissa pöydissämme toto-kuponkeja täytetään hyvää tahtia. Raviemäntämme toteaa hieman naurahtaen, että ainakin täällä näytetään ymmärtäneen homman syvin olemus. Itsekin rohkaistun jossain vaiheessa kokeilemaan. "Laitetaan pieni panos, ettei tule paha mieli jos häviän." Häviö tuli mutta huomaan että totoaminen on yllättävän hauskaa puuhaa ja täytän pari kuponkia lisää.

Ilta kului nopeasti ja yllättävän äkkiä ravit olivatkin ohi. Toiset meistä voittivat, toisille meistä kävi tappio. Itse menetin pari euroa. Kaikilla kuitenkin oli enemmän tai vähemmän hauska ilta, ja totesimme vielä lähtiessämme tulevamme toistekin. Raviemäntämme toivotti meidät lämpimästi tervetulleeksi uudelleen. "Tällaista siis on toto-raveissa. Huisin hauskaa."

P-T

totuus laivoista ja ihmisistä

Nyt potut pottuina ja perusasiat perunajauhoina: Meillä oli risteilyllä mukana kirjoituskone. Ihmiset, he eivät rakastaneet meitä, he rakastivat kirjoituskonetta.

Mekin rakastimme kirjoituskonetta. Me rakastamme kirjoituskonetta. Me tulemme rakastamaan kirjoituskonetta. Uskoimme sen kertovan meille ja muille uudenlaisen totuuden siitä, mikä on Luonnontieteellinen jouluristeily.

Sen se teki. Tulkoon otteita, tulkoon haiku.

/15:26/ Suklaajäkkelö niin makeisaa Toijalan ABC:llä, bileet jatkuu ja
Penis valkenee. Pirikiikarit on myös testattu ja kliinisesti tut-
kittu. Pahvinainen varmaan kuuluisuus autossa, kaikkia panettaa...
/17:24/ Taas löytyi yksi uusi elämän tarkoitus tai KKK eli Kaljaa, kirjoit-
tuskone ja koiranluu. . . Semmonen helvetin iso ja lahj apaketissa.

Valmiina aina
Melperi laivassa taas
Mitä tapahtuu

/42:12/ Ihmiset tuntei totuutta. Pottuja väittivät olavansa, uskoiko?
PLIU PLIU PLIU kuuluu ko viini.

Läpi risteilyn Radikaali pysyi vahvana ja omanarvontuntoisena, tästä kertoo esimerkiksi lo-
kimerkintä kello 21:22

"Natsiyyttä käski sirtän konett ja ihmiset järkytrytyivät, mutta JYU[n] ke[m]ia ei."

Vain hieman tämän jälkeen Kikki Hiiri kävi keskuudessamme. Lokin mukaan. Siinä vasta
lintu.

/01:57/ Jarno otti jälleen munan esia. Toni tekee aina kiljuu,
Nämä ovat asioita joille ei kukaan voi mitään.
Pupukorvainen hinttari punkee eteen ja sa jos mikä, vituttu...
maksimialisen kovaq kamaa, Toistaisele mihun tekeyn olento:--
Rahaa satqa. Onnaksi on luukku auki. Kollikt valteen ja dooc-turvaan.
Nymia ja Viiveik tupa tkynnä. Pohjois-Karjalaa kaivattiin. Sielu.-Syöty.
Nalle nauret-an. Ahdistus. Suru. Surutyö. Laiva keinu. Elämä on turhaa.
Kädiä odottaa. Pakko pysy' liikkessä. Kuolo on tu nettu korj.ustajoistaan.
Aikaleima on parhaimmillaankin vain vesileima, laukkaa ratsu ja Reima.
Jyräs väsy ja on kaiken pihille melkoisen hooneksuaali miehkeis
Saimaan saarella pikkuinen korppu. Istuu pornon varrella nesterin
kova kyrpä. Lepo kivi norppa. Katsoo ystäväk y maärrern.

Jo vaihtelevasta konekirjoituskäsiälästä voidaan tunnistaa koneen ääressä heiluneen lukui-
sia persoonia, joista valtaosa lienee kuulunut eri ihmisille. Vieraat kaupungit ovat muista-
neet terveisillään. Kauniita sanoja, kauniita kaupunkeja, rumia ihmisiä. Kävi kuin
Ässä-arvassa, ei tullut kolmea samaa riviin.

"Broadway ei ole entisensä. TAFTEL!!!"

Neljännessivun oman elämän ja buddhalaisuuden sanoman läpikäynnin kruunaavat sanat "kiitos en tiää ketä ootte mutta ois kiva tutustuapuspuss!" Tarina ei kerro, tutustuiko hän.

'0.4./ uoma 18% v nien j aiheut. paheksuntaa. ei pahe,
 erkiläinen laiva kuin ikinä ennen, vähän kuin ihmiskokontalo
 . Tässä o n pakko olla j ku automa-tierivinv ainte.
 Mitk olen kohdannut: tää n? Mennei yyte ni. Myös hi emen
 av j uuttq. itt7aiilu. ja tuttuja. \$Uude n aikak au dwen motto?
 sulphä
 '20.32/ Maininta puolinskeräistä. ja neljäsä munakoisosta, ei
 unakkaasta, eikä kroisoksesta. Viituh Kroisoes TAAS%! n nun

"Nyt kun sua kattoo niin vois vaikka tappaa itensä" voisi näyttää epätoivon sanomalta. Kyseessä on kuitenkin sanoma arvostuksesta toista ihmistä kohtaan. Uskokaa pois.

"Porilaista vihaa koko käytävä täynnä. Ja syystä."

HALUUNSA SANON ILLÄ IIMIS T SANATI
 JOU LOYTAISIN TOTUUDEN PALAPELIN S.JLJASTA: MINUSTA TULISIVAA...
 PRESIDENTTI: J S Eä PÄÄSE PRESIDENTIKSI:HAEN VANHAAN TONTT... LIOKUNTA
 VOESIN KERTOA-VIELÄ YHDEN JUTUN:
 JIKKASTI KUSSA EI OLE ELÄKÄÄ+ KAIKKI ON MATKUSTANUT PLUTOON.
 taidan siis muuttaa sinne sitten kun täältä loppuu ruoka
 tai juoma koska afrikanlapsi ei olisi kiva olla
 si... myöskään juoda vaan vettä myös vuiniä pitkä juoda?

Koko sivun tarina pellolla elävästä lumileopardista jätetään yleisen mielenkiinnon herättämiseksi referoimatta tässä.

Kirahvi muuttuu siinä lentokoneeksi. Tunnistaako sadun opetuksesta? Tunnistaako Sadun opetuksesta? Tunnistaako Sudan opetuksen? Haluaisitko viedä Sudaniin vanhan suomalaisen kansakoulujärjestelmän?

/04:20/ Tällä hetkellä kansakunnan on vallannut diskokuume. Duo M&M, eli Marko ja Malinon saamuvivat hyttiin. Diskokuume voi olla niin kova, että miehetkin kaatuvat voimattomina. Heikot sortuvat elon tiellä, vahvat jatkavat eteenpäin. Aika velikultia.

Ennakkoluuloja valittuja taajuuksia kohtaan puidaan viideltä. Kukaan ei pudonnutkaan taajuudelta - eikö?

"radikaali vei bilsareita 7-0 mutta voi harmi... ei... Tämä tarina on tosi."

Valuumerkin aika: rytmikkäät taputukset tuudistavat massoja poistumistietä kontti. Kirjoituskoneeni herättää huolestusta. Yleinen tunnelma on perin epäuskoinen, onko tämä oikeasti loppu?

Kellon lähestyessä päiväkahta dokumentit kertovat tohtorien päihinäkiinnostuksen olleen jatkuvan utelun kohteena. Huhuh.

/22:35/ itoskannella on bileetja elämurhapeli on kesken ja
 jkännittä vitusti kun joku murhaa mut kohta!!!

7/14:29/ Ammatillitöystävällistä kaupunkia ammatillittävällisempi on vain laiva. saocoen. Kerra kin maailmassa on loki, dokumentantio, totuus. Ihmiset haluavat tietää, mitä helvettiä todella tapahtui. Samaan aikaan toi saalia Talviwara +30%. Pekka Perä jälleen luottamuksen arvoinen. Mikä tämän matkan todellinen tarkoitus on? Muistikuvien flotaatiopois.o virran päälinnaisena keliuu edelleen Oulu. Risteily lle piti mennä pi-täänä nuskas, mutta jossain välissä kaikki muuttui BabyLOKISTiseksi juomiseksi. Onko tämä ihmisen lihaa, onko? Salakavellus, ihmisen k yvyt tääyys nimittäin siis ojoittaa nimittäin sitä hetkeä, kun kronologia ja t tautologia menivät saunan ja siellä oli jo suomalainen ja ruotsalainen ja venäläinen meni saunan ja kaikista unelmista voi tulla totta. 7/15:50/ Päiväkalja, yökerno, jätettävä irlantilainen kello ja kolmasataa turhaa toivetta, kolm jallukolaa, ei kolmasataa Jamesonia. Ei tädellin-nea, mutta väänitään nyvä.

"Leipä oli ihan jees, ei maistunu salami koska oli metuleipä. Saattoi olla leivottu totuuden jyväsistä. Ainut ongelma, että se oli jo mennyttä. Aika etsiä totuutta muualta ulkomaailman sisältä. Jee saatana!"

Lokikirjoituksen siirto hissien lattialle herätti rakkautta, voisi suorastaan sanoa jopa ystävyyt-tä, yhteistyötä ja avunantoa.

Oikea paikka, oikea aika. Kone kuin kivääri. Nakuttava kirjoittava.

/07:33/ Käytäväpuikka valittu, koska ikkunapaikkojakaan ei ole. Kuulemma copperaa. Kirjoituskoneen -eteli ylittäk copperan. Macchiavelli. Mozart. Sakenlaisia kotkaru. Mitäpä muutakaan ihminen tarvitsee. Alasti kirjoitta-minen on, ihme kyllä, tämä reissulla uutukainen juttu. Zappa loistaa käytävä päänän, kuin vilkkuva penikseni. Toisaalta kuten olen aiemmin sanonut, jos peis vilkkuu, on syytä mennä lääkäriin. Tämä tarina on tosi!

Kanssaihminen kohtaaminen. Onni. Suru. Kuolema ja elämä. Totuus. Kaivosteollisuus. Irlanti. Teemat ovat jokapäiväisen tuttuja.

Konteksti ei. Risteilyssä vieraita ja tuttuja ihmisiä on laivalla. Tätä tiukempaa määritelmää saa hakea - lupa on annettu, metsästys alkakoon!

Palataan vielä. Vuorokauden vaihtumisen maastossa - jomman kumman valtion aikaa - oli todettu jotain, mitä harvemmin, sitä harvemmin. "Helvetti. Juha J. oli kännissä ku pelikaani." Montako kertaa lokki toteaa Oulun pilaavan aina kaiken? Arvioni on kuusi. Arvioini perustuu arviointiin.

Totuuksien kohtaamisesta on enemmän dokumentaatiota kuin ikinä ennen. Totuus ei pala tulesakaan. Kauan eläköön totuus.

Jos rattoo kaljan kemiallista kaavaa, niin kyllähän siinä happea on."
- J. Kuure

kemistiesittely

Jussi-Pekka AITOLA

Johtava konsultti, Energia- ja ympäristöteknologia
"Asmis Trading OU"

Pääaineet: Radiokemia, orgaaninen- ja ympäristökemia
Korkeakoulut: Helsingin yliopisto, Jyväskylän yliopisto
Tutkinnot: FK (FM) 1975, FT 1995

Jäin pari vuotta sitten eläkkeelle Ramboll Finland Oy:n energiatekniikan johtavan asiantuntijan tehtävästä. Kuitenkin, virikkeinen toiminta, sanotaan vaikkapa "työelämä", veti edelleen puoleensa ja sen seurauksena perustimme perheeni kanssa pienen konsultointiyhtiön, "Asmis Trading OU:n".

Työurani on varsin kirjava, työtehtävät hyvin monitahoisia ja erilaisia, ja luettelo pitkästyttävä: Olen toiminut Valmetin Helsingin telakan varastoapulaisena jo 15-vuotiaana, trukkikuskina ja varastoesimiehenä telakalla, opiskeluaikana kesäassarina Helsingin yliopiston radiokemian laitoksella, tutkijana VTT:n reaktorilaboratoriossa, Studsvik Energiateknik AB:ssa ja Miljökonsulterna i Studsvik AB:ssa, Ruotsissa, sekä osastonjohtajana että johtavana konsulttina, tutkijana VTT:n kotimaisten polttoaineiden laboratoriossa Jyväskylässä, VTT Technology Oy:ssä, Viatek Tapiola Oy:ssä toimialapäällikkönä, Imatran Voima Oy:ssä myyntipäällikkönä ja asiantuntijana, Finpro ry:n kaupallisenä sihteerinä Bangkokissa vastuualueena Thaimaa, Vietnam, Kamputsea. Laos ja Myanmar ja edelleen Ramboll Finland Oy:ssä yksikön päällikkönä, aluejohtajana ja energiatekniikan johtavana asiantuntijana.

Miten sitten aikanaan päädyin näihin eri tehtäviin? Yksinkertaisin vastaus on, että useimmiten "sattumalta". Ensimmäisen työpaikkani sain ollessani vielä "raakile-LuK" ja tehdessäni lopputyötä ja gradua Helsingin yliopiston radiokemian laitoksella loppuvuodesta 1974. Eräälle opiskelijatoverilleni oli tarjottu työpaikkaa ja tiimijäsensyyttä vuoden 1975 alusta VTT:n reaktorilaboratoriossa Otaniemessä aiheena "Ydinvoimaloiden keski- ja matala-aktiivisten prosessijätteiden käsittelymenetelmien selvittäminen ja kehittäminen", mutta tämä ei oikein sopinut hänen silloiseen ajatusmaailmaansa ja "profiiliinsa". Hän vinkkasi minua olemaan yhteydessä Olli J. Heinoseen (opiskelu- ja osakuntakaverini) ja tutustumaan aiheeseen. Olli ajeli silloin Radiokemian laitoksen yhden huoneen kokoisella "massalla" erilaisia analyysejä. Näin tein ja hyvin pian sen jälkeen minuun otettiin yhteyttä VTT/REA-labrista ja tarjottiin kyseistä tehtävää. Otin tehtävän hieman varauksellisesti vastaan, mutta intoni ja motivaationi kasvoi, kun sain sekä aikaa tehdä graduni valmiiksi työajalla että tiedon ulkomaan komennuksesta, 3 kk Norjaan, Kjelleriin (Institut for Atomenergi), heti keväällä 1975. Perheeni, vaimo ja yksi pieni tytär eivät isommin asiaa vastustaneet. Teimme töitä silloisen "Nordisk

Olli J. Heinonen laitteistojensa ääressä 1976
(Kuva: J-P. Aittola)

Kirjolohen koekasvatusta Thaimaassa
(Kuva: J-P. Aittola)

Presidentti Tarja Halonen Finpro ry:n Bangkokin toimistolla tammikuussa 2001
(Kuva: J-P. Aittola)

Komiteen för Atomenergifrågor” johdolla ja työhön osallistui Suomi (VTT/REA), Norja (Kjeller, IFA), Ruotsi (Studsvik), Tanska (Risö) ja osaltaan myös ulkojäsenenä Saksa (Karlsruhe, KfK). Tästä alkoi oma, ns. Pohjoismaainen ja osin Eurooppalainen vaiheeni ja ”virkamatkailu” eri tutkimuskeskuksiin ja laitoksille, kuten Loviisa. Siihen aikaan virkamatkat piti anoa VTT:n osastonjohtajalta ja kun matkustin jopa ja kokonaista 6 kertaa vuoden 1976 aikana eri yhteistyökumppaneita tapaamaan eri keskuksiin minut nimettiin vuoden VTT/REA:n vuoden 1976 virkamatkaajaksi – se oli sitä aikaa.

Siirtymisemme Ruotiin loppuvuodesta 1979 on myös perua monitahoisesta yhteistyöstä mm. Ruotsin Studsvikin kanssa. Kevätalvel-la 1979 ollessamme palaverissa Olkiluodon ydinvoimalalla yhteistyökumppanimme kysyi minulta halukkuuttani siirtyä Studsvikin ”listoille”. Soitin kotiin ja saatuani myönteisen vastauksen saatoin vastata tähän ”kosintaan” myöntävästi. Siitä alkoi perheemme n. 7 vuoden jakso Ruotsissa. Ehkä yhtenä ajurina tähän työpaikkatarjoukseen oli Ruotsin maaliskuun 1980 kansanäänestys ydinvoimasta – Ja eller Nej! – ja kuitenkin voiton vei tämä kuuluisaa ”jassoo” – siipi.

Ruotsista minut haettiin Suomeen VTT:lle Jyväskylään. Olin Ruotsissa vaihtanut ns. alaa, ja olin konsulttina sekä Ruotsin jätteenpoltteollisuudelle ja – laitoksille että ongelmajätteitä tuhoavalle SAKAB-laitokselle. Tässä yhteydessä tutustuin Suomes-sa ja Jyväskylässä Professori Jaakko Paa-sivirtaan ja Jyväskylän yliopistoon, johon sittemmin ”kotiuduin” ja väittelin PCDD/F yhdisteiden muodostumisesta termisissä prosesseissa v. 1995.

Ehkä mielenkiintoisin ”komennukseni” ja

työpaikkani on ollut toimiminen kaupallisenä sihteerinä ja Suomen Thaimaan suur-lähetystön ykkössihteerinä Bangkokissa vuosina 1997 – 2003. Maantieteellistä toiminta-alueettani olivat myös Vietnam, Laos, Kamputsea ja Myanmar. Rekrytointini lähti käyntiin siten, että olin juuri palannut työmatkalta (IVO oli silloinen työnantajani) ja Jari Hietala, silloinen Bangkoissa toiminut kaupallinen sihteeri soitti ja kysyi ehdinkö hänen kanssaan päivälliselle, No, ehdinhän minä ja siinä päivällisen yhteydessä hän otti esille esitetytyn kaavakkeen ja sanoi, että allekirjoita, niin kaupallisen sihteerin homma on sinun – olen sinun esimiehesi Helsingissä. Soitin taas kerran kotiin vaimolleni, hän kuunteli, oli 15 s hiljaa ja sanoi: ”Joko alan pakata”. Se oli sitten siinä.

Tehtäväni oli avustaa suomalaista kauppaa ja teollisuutta sekä etabloitumisessa alueelle että potentiaalien yhteistyöyritysten kartoituksessa. Edelleen, tehtäviini kuului suurten kaupallisten ministeri- ja yritysdelegaatioiden paikallisten teollisuus- ja yritystapaamisten järjestäminen sekä muut käytännön paikalliset matka-, ym. järjestelyt. Eräs erikoisimmista tehtävistäni oli selvittää suomalaisen kirjolohen kasvatusmahdollisuuksia niin Thaimaassa kuin Vietnamsakin. Vietnamin osalta onnistuimme hyvin, Thaimaassa lainsäädännölliset rajoitukset estivät kasvatuksen aloittamisen. Myös Tasavallan Presidentti, Tarja Halonen, vieraili toimistollamme Bangkokissa tammikuussa 2001. Vierailun yhteydessä keskusteltiin mm. suomalaisen teollisuuden mahdollisuuksista etabloitua maahan.

Lyhyesti, työpaikat joita olen hakenut, tasan kaksi, niitä en ole saanut!

Jokainen ”komennus” ja työpaikka on ollut hyvin erilainen ja tuonut toisistaan melko-

sesti poikkeavia ja lähtökohtaisesti erilaisia tehtäviä työpöydälleni. Olen toiminut kemistinä, konsulttina minusta on yritetty kouluttaa insinööriä ja ekonomia. Kemistinä olen tehnyt niin YVA -selvityksiä kuin ympäristölupahakemusia, mitannut sekä jätteenpolttolaitosten ja eri energiantuotantolaitosten päästöjä ja selvitellyt radioaktiivisten jätteiden käsittelymenetelmiä. Konsulttina ja ekonomistina kirjo on ollut erittäin laajaa: esiselvityksiä laitosinvestointien toteutukseen, kannattavuuslaskelmia, kannattavuusvertailuja, rahoitussuunnitelmia, EPCM ja OE tyyppisten projektien johtamista, jne. Insinöörinä olen laskenut ja mitoittanut prosesseja ja esim. savukaasujen puhdistusjärjestelmiä vaikeille polttoaineille. Olen huomannut, että kemistin koulutus soveltuu ja taipuu hyvin moneksi, aina tarpeen mukaan.

Nyt varttuneempana ja ehkä myös ”viisaampana” aion pitää mieleni vireänä tekemällä sopivasti erilaisia projekteja, siis: mukavia, mukavien työtoverien kanssa, kiireettömästi ja jopa nautiskellen.

Toimiminen Keski-Suomen Kemistiseura ry:n puheenjohtajana nyt toista kautta on erinomaista mielenvirkistystä, tehokasta verkottumista ja samalla avoin ikkuna seurata kemian alan kehitystä ja nähdä alan Uudet tuulet. Erityisesti ”Kemialla kaikille” -luentosarja on erinomainen ikkuna seurata alan suuntauksia ja suuntautumista sekä painopisteitä.

KAUPPAKATU 32, JYVÄSKYLÄ

GIGGLING MARLIN JYVÄSKYLÄ

CLUB | PARTYBOX | KEYROOM | KARAOKE

ROOFTOP TERRACE

**RADIKAALIN JÄSENILLE
ILMAINEN SISÄÄNPÄÄSY
JOKA PÄIVÄ KLO 24.00 ASTI
(PSL. ERIKOISILLAT).**

KESÄKSI AUKEAA UUDISTETTU, UPEA, JYVÄSKYLÄN SUURIN
TERASSI KAUPUNGIN KATTOJEN YLLE. ROOFTOP TERRACE.

WWW.GIGGLINGMARLIN.FI | GMJYVASKYLA